

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๗๖/๒๕๕๑

เงินค่าชดเชยและเงินรีไทม์เมนต์เมื่อเกษียณอายุที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างโดย
จำแนกเป็นกรณีลูกจ้างที่มีระยะเวลาทำงานเกิน ๕ ปีที่ลาออกเนื่องจากไปปฏิบัติงานที่อื่น
หรือมีเหตุผลส่วนตัว กับลูกจ้างที่ลาออกเนื่องจากมีการเจ็บป่วยและไม่สามารถปฏิบัติงาน
ในหน้าที่ต่อไปได้กรณีที่ลูกจ้างทำงานเกิน ๑๐ ปีขึ้นไป ก่อนการออกจากงานเมื่อครบ
เกษียณอายุ ทั้งสองกรณีใช้จำนวนระยะเวลาที่ลูกจ้างทำงานเป็นตัวคูณโดยใช้เบสิคซาลารี
(เงินเดือนที่ไม่รวมค่าอาหารและเงินรายวันอื่นซึ่งเป็นสวัสดิการ) เป็นฐานในการคำนวณ
หลักเกณฑ์การคำนวณจึงแตกต่างจากค่าชดเชยตามกฎหมายตามมาตรา ๑๑๘ ทั้งไม่ได้
กำหนดว่าเงินค่าชดเชยและเงินรีไทม์เมนต์เมื่อเกษียณอายุให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าชดเชย
เงินค่าชดเชยและเงินรีไทม์เมนต์เมื่อเกษียณอายุที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างดังกล่าว จึง
ไม่ได้ค่าชดเชยตามมาตรา ๑๑๘

จาก คำพิพากษาศาลฎีกาคดีแรงงานที่สำคัญ โดย ศาสตราจารย์เกษมสันต์ วิจารณ์